

Проте існують і недоліки аутсорсингу. Основний з них – можливість витоку інформації (розголошення персональних даних працівників). Це викликає недовіру до аутсорсингових компаній у потенційного замовника. Але цього можна уникнути, якщо ретельно ставитись до вибору такої компанії та узгоджувати всі подробиці спільної діяльності.

Один зі способів протестувати аутсорсинг на практиці – передати ділянку обліку кадрів та нарахування заробітної плати. Це ділянка робіт, яка пов'язана з багатьма нюансами і змінами в законодавстві, що потребують постійного контролю, адже наслідки, якими може обернутись необізнаність у цій сфері, сягають «космічних» масштабів. Штрафні санкції за порушення трудового законодавства є одними з найбільших серед можливих в Україні. За порушення строків виплати заробітної плати підприємство може отримати штраф у розмірі суми трьох мінімальних заробітних плат станом на 01.01 звітного року (у 2019 році – $4173,00 \cdot 3 = 12\,519,00$ грн). А за недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці штраф сягає 30 мінімальних заробітних плат ($41\,730,00$ грн – станом на 2019 рік).

І хоча у Верховній Раді України зареєстровано законопроект, в якому пропонують суттєво зменшити розміри штрафів за порушення вимог трудового законодавства, поки залишається невідомим, чи буде це реалізовано на практиці. Адже редакція цього ж законопроекту до другого читання суттєво відрізняється, і всі ті «поблажки», про які говорилось у першому читанні (письмове попередження в разі першого порушення) залишаються тільки для деяких категорій роботодавців.

Отже, бухгалтерський аутсорсинг є галуззю, що стрімко розвивається в Україні та на яку формується стійкий попит. Особливу увагу підприємцям варто звернути на аутсорсинг обліку заробітної плати, оскільки переваг від його використання значно більше, ніж недоліків. Такий спосіб обліку дозволить оптимізувати діяльність підприємства шляхом зниження витрат, мінімізації податкових ризиків, пов'язаних із допущенням помилок в обліку.

Список використаних джерел: 1. Ефимова С., Пешкова Т., Коник Н., Рытик С. Аутсорсинг. *Litres*. 2017. URL: http://mega-eworld.com/upload/iblock/c35/pdf_bk_362_auTsorsing_tatyana_peshkovabook.a4.pdf. 2. Бурденко І. М., Ярошина А. П. Аутсорсинг: поняття, види та сучасний стан розвитку. *Приазовський економічний вісник*. 2018. URL: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2018/6_11_uk/92.pdf. 3. Безручук С. Л., Лайчук С. М. Аутсорсинг, лізинг персоналу або послуги з бухгалтерського обліку: критична оцінка термінів. URL: <http://pbo.ztu.edu.ua/article/viewFile/67740/63840.pdf>. 4. Поплюйко А. М. Бухгалтерський аутсорсинг: сучасний стан та перспективи розвитку в Україні. *Фінанси, облік і аудит*. 2011. № 18. С. 335–340.

УДК 657

Д. А. Кендыш, студентка

Научный руководитель: М. Н. Галкина, ассистент кафедры бухгалтерского учета, анализа и аудита

Полесский государственный университет, г. Пинск, Республика Беларусь

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ УЧЕТА ЗАТРАТ НА ОСНОВЕ ПРИМЕНЕНИЯ ПРИНЦИПОВ МСФО

Ключевые слова: затраты, МСФО, национальные стандарты бухгалтерского учета и отчетности.

Затраты – весьма обширная экономическая категория, к определению которой существует множество различных подходов. В современной экономической литературе, касающейся вопросов учета и анализа затрат, существует еще несколько терминов: «расходы», «издержки», «себестоимость». Определение сущности этих понятий имеет значение для оценки результатов хозяйственной деятельности организации, экономичности производственного процесса, его прибыльности.

В Республике Беларусь ориентация на МСФО обусловлена как тенденцией глобализации и унификации учетных систем с соседствующими странами, так и необходимостью полноценной интеграции в мировое экономическое пространство. Поэтому возникает необходимость сравнения понятия «затраты» и нормативного правового обеспечения по их учету.

Нормативное регулирование бухгалтерского учета затрат в Республике Беларусь представлено Инструкцией по бухгалтерскому учету доходов и расходов № 102, утверждённой

Постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 30.09.2011, в соответствии с которой затраты – стоимость ресурсов, приобретенных и (или) потребленных организацией в процессе осуществления деятельности, которые признаются активами организации, если от них организация предполагает получение экономических выгод в будущих периодах, или расходами отчетного периода, если от них организация не предполагает получение экономических выгод в будущих периодах [1].

Согласно международным стандартам финансовой отчетности, расходы – это уменьшение экономических выгод в течение отчетного периода, происходящее в форме оттока или истощения активов или увеличения обязательств, ведущих к уменьшению капитала, не связанным с его распределением, между участниками. Термин «затраты» в МСФО используется когда речь идет о накоплении потраченных ресурсов, доходы от которых будут получены в будущем. Затраты в данном контексте являются промежуточной категорией между расходом ресурса и признанием расхода периода [2].

Наиболее распространенной классификацией затрат является их группировка по экономическим элементам. В Республике Беларусь выделяют следующие элементы затрат:

- 1) материальные затраты (сырье и материалы, покупные комплектующие изделия и полуфабрикаты, топливо, электроэнергия, теплоэнергия и т. д.);
- 2) затраты на оплату труда;
- 3) отчисления на социальные нужды;
- 4) амортизация основных средств и нематериальных активов;
- 5) прочие затраты.

Несмотря на то, что в МСФО не существует специального стандарта, регулирующего учет затрат, данная область учета является наиболее значимой. В связи с тем, что затраты сопровождают практически все хозяйственные операции, их учет рассматривается в различных стандартах.

Постепенно идет сближение национальных стандартов бухгалтерского учета и отчетности (далее – НСБУ) и МСФО. В настоящее время какие-то нормы НСБУ уже полностью соответствуют МСФО, каких-то пока вообще нет.

В таблице приведено сопоставление НСБУ и МСФО по учету затрат.

Таблица

Нормативное правовое обеспечение учета затрат по МСФО и НСБУ

Затраты	НСБУ	МСФО
Материальные затраты	Инструкция по бухгалтерскому учету запасов, утвержденная постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 12.11.2010 г. № 133	IAS 2 «Запасы»
Затраты на оплату труда	Трудовой кодекс Республики Беларусь от 26.07.1999 г. № 296-3 (с изм. и доп.)	IAS19 «Вознаграждения работникам»
Отчисления на социальные нужды	Закону Республики Беларусь «Об основах государственного социального страхования» от 31 января 1995 г. № 3563-ХІІ (с изм.)	IAS 19 «Вознаграждения работникам»
Амортизация	Инструкция по бухгалтерскому учету основных средств, утвержденная постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 30.04.2012 г. № 26 Инструкции по бухгалтерскому учету нематериальных активов, утвержденной постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 30.04.2012 г. № 25 Инструкция о порядке начисления амортизации основных средств и нематериальных активов, утвержденная постановлением Министерства экономики Республики Беларусь, Министерства финансов Республики Беларусь, Министерства архитектуры и строительства Республики Беларусь от 27.02.2009 г. № 37/18/6	IAS 16 «Основные средства» IAS38 «НМА2»
Прочие: арендная плата; проценты по займам	Инструкция о порядке бухгалтерского учета лизинговых операций, утвержденная постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 30.04.2004 г. № 75 Инструкция по бухгалтерскому учету доходов и расходов, утвержденная постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 30.09.2011 г. № 102	IAS 17 «Аренда» IAS 23 «Затраты по займам»

Источник: разработано автором.

На основе вышеизложенного можно сделать вывод, что в отечественном законодательстве имеется определённая нормативная база, регламентирующая порядок учёта затрат, а в МСФО нет единого стандарта для учёта затрат, имеются отдельные группы стандартов, регулирующих их учёт и отражение в отчётности. Следовательно, необходимо продолжить совершенствование национальной системы учёта затрат в Республике Беларусь на основе применения МСФО.

Список использованных источников: 1. Инструкция по бухгалтерскому учёту доходов и расходов: утв. Постановлением Министерства финансов Республики Беларусь от 30.09.2011 № 102 (в ред. Постановления от 31.12.2013 № 96). URL: <http://www.pravo.by/document/?guid=3871&p0=w21224697>. 2. Международные стандарты финансовой отчётности (IAS 1) «Представление финансовой отчётности». URL: <http://www.government.by/upload/docs/file4b61435c2c6966a9.PDF>.

УДК 657.1:336.743

В. Ю. Козенко, студент III курсу спеціальності «Облік і оподаткування»

І. Ю. Фесун, канд. екон. наук, доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування
Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, Україна

ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ КРИПТОВАЛЮТ ЯК ОБ'ЄКТА ОБЛІКУ

Ключові слова: біткоїн, віртуальна валюта, гроші, криптовалюта, фінансові інвестиції.

Перші теоретичні розробки у сфері криптовалют припадають на початок 90-х років ХХ століття і пов'язуються з учасниками мережевого руху шифропанк Дж. Асанжем, Т. Меєм, Е. Х'юзом та групою британських криптографів на чолі з Дж. Чомом. Запуск Сатоші Накамото першої пірингової платіжної системи «Bitcoin» та застосування терміна «криптовалюта» припадає на 2010 рік. Сьогодні ж на ринку представлено, за різними оцінками, від 90 до 100 різних криптовалют (Bitcoin, Ethereum, Dash, Ripple, Monero, Litecoin, NEM, Augur та інші [1, с. 635]), що свідчить про актуальність їхнього дослідження.

Правовий статус криптовалют, як базис організації бухгалтерського обліку, в Україні не однозначний. Наша держава поки не приєдналася ні до групи країн, які визнають криптовалюту легальним різновидом електронних активів та активно розробляють нормативно-правову базу з її обігу, ні до країн, які обмежують або повністю забороняють використання криптовалют у господарському обороті. Щоправда, у жовтні 2017 р. було зроблено перший крок у напрямі врегулювання обігу криптовалют, позначений реєстрацією проєктів Закону про обіг криптовалюти в Україні та Закону про стимулювання ринку криптовалют та їх похідних в Україні. На жаль, за два роки жодних поступальних зрушень у цьому напрямі не відбулося і 29.08.2019 р. вони були відкликані. Проте відзначимо, що законотворці схиляються до необхідності державного управління обігом криптовалют через регулятора – НБУ, уповноваженого на регулювання діяльності криптовалютних бірж, моніторинг та ідентифікацію суб'єктів криптовалютних транзакцій.

Криптовалюта в першому законопроекті визначається як «програмний код (набір символів, цифр та букв), що є об'єктом права власності, який може виступати засобом міни, відомості про який вносяться та зберігаються у системі блокчейн як облікової одиниці поточної системи блокчейн у вигляді даних (програмного коду)» [3]. І це визначення є об'єктом гострої критики представників ІТ-експертного середовища через необхідність застосування загальних норм, які поширюються на право приватної власності за неможливості відчуження немайнових прав на програмний код у формі криптовалюти, а також прирівнювання криптовалют до об'єктів інтелектуальної власності без належних юридичних наслідків (виплати роялті, охорони авторським правом тощо).

Автори другого законопроекту визначають криптовалюту як фінансовий актив, який уособлює «децентралізований цифровий вимір вартості, що може бути виражений у цифровому вигляді та функціонує як засіб обміну, збереження вартості або одиниця обліку, що заснований на математичних обчисленнях, є їх результатом та має криптографічний захист обліку» [4]. На нашу думку, змістовне навантаження цього визначення найбільш близьке до трактування криптовалют, яке використовується країнами-членами Міжнародної групи з розробки фінансових заходів протидії відмиванню брудних грошей (FATF): криптовалюта – математична децентра-